

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Novi papež Pij X.

Le komaj 14 dni je bila cerkev brez glavarja, krščanstvo brez Očeta. Bil je to čas žalosti po umrlem Leonu XIII., čas pričakovanja in ugibanja, kdo bo novi papež.

Dne 4. avgusta ob polu poldne pa se je navalila na velikanski trg pred sv. Petra cerkvijo nepregledna množica. Komaj je vzdrževalo red mnogoštevilno zbrano vojaštvo. Vse kar koprni pričakovanja. Ker vest se je raznesla po Rimu, da je izvoljen novi papež. Kdo je?

Ura bije tri četrt na poldne, odpre se veliko okno vatikanske bazilike. Na balkonu se prikaže velik križ in kardinal Macchi s spremstvom. Vojaštvo pozdravi kardinala po vojaško. Vse vtihne in napeto posluša. Kdo je?

Razločno in jasno se sliši po prostranem trgu:

Oznanjam Vam veselje. Papeža imamo, prevzoritega in prečastitega gospoda kardinala Jožefa Sarto.

In nepregledne množice zavisnejo veselja: „Živel Sarto, živel“!

Kardinal mahne z roko. Spet je vse tiho. In kardinal nadaljuje:

Kateri si je izvolil ime Pij X.

In spet zagrmí glas množice: „Živel Pij X.! Živel Sarto“! Vojaki trobijo kraljevo koračnico. Množica pa se vlije v mesto kliče v enomer: „Sarto, Sarto“.

Brzjav ponese bliskoma veselo vest križem sveta. In koderkoli o nenavadnem času zazvone zvonovi, vse se hiti povpraševati: „Novemu papežu zvoni, kaj ne? Kdo je“?

Beneški patrijarh, kardinal Sarto, je novi papež Pij X. In veselje pomešano z zaupanjem se vseli v srce in bere na obrazu. Zakaj pač?

Velikemu Leonu XIII., ki je tako zmagonosno in slavno toliko let vladal sv. cerkev, najti vrednega naslednika tako hitro: je bilo mogoče? Kaj je na njem, da se ga veselimo, da z radostnim upom zremo v prihodnost za trdno pričakujoč novih zmag sv. cerkve. Kdo je?

Mož iz ljudstva je. Priprost kmet in pozneje občinski sluga je bil njegov oče. Papež Leon XIII. je bil delavski papež, Pij X. obeta biti ljudski papež.

Mož živeč med ljudstvom je. Kapelan in župnik na deželi, kanonik v mestu in vodja semenišča, upravitelj škofije, škof, nadškof, patrijarh in kardinal in slednjič papež: tak mož da bi ne poznal ljudstva vseskozi, in vseh njegovih nadlog in potreb?

Mož za ljudstvo je. Kmetje in gospoda, duhovniki in neduhovniki: vsi so ga spoštovali in ljubili, koderkoli je bival. Otroci so mu vriskali, jetniki se ga veselili, ubožci obožavali, veljaki ga častili. Nikogar ni žalil, vsakemu pomagal, vsem od-

pustil. Sam je živel skromno in ubožno, a vedno bogat za reveže, njim na ljubo delal celo dolgove in zastavljal dragocenosti.

Papež Leon XIII., plemenitaš po rodu, mož velikega duha in srca, ni maral in ni mogel prezreti socialnega gibanja: modre in premišljene besede so kazale pot, kako ohraniti ljudstvo veri in domovini, je večno in časno osrečiti.

Papež Pij X. pa je vse to sam in nad seboj poskusil: hodil je pota Leona XIII. v vsaki službi. Miren a odločen, prizanesljiv a v bistvenih stvareh neodjenljiv, prijazen ter mil a tudi strog in neizprosni, kakor je trebalo, tak je bil kaplan, župnik, kanonik, škof, nadškof, kardinal, patrijarh Sarto, tak bo papež Pij X.

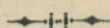
Vse to: njegovo pokolenje, njegove službe, njegove izkušnje, njegovi uspehi, njegova veljava, njegove vrline: vse to nas navdaja po pravici z najmočnejšim upanjem, da bo Pij X. zares blagodejno in zmagovito vladal sv. cerkev v naših demokratičnih časih kot ljudski papež.

Bog sam mu dal pomoči v težki težki službi, katero je prevzel in katere znamenje je trojna krona, ki jo je prejel dne 9. t. m.

Bog usliši glas našega srca in našega duha,

Bog usliši naš pozdrav in našo molitev:

Bog živi Pija X.!

Iz življenja sv. Očeta Pija X.

Jožef Sarto, to je poprejšnje ime sv. Očeta, rodil se je 2. junija 1835 v malem kraju Rijeze, v škofiji Treviso na Benečanskem, ki leži ne daleč od železnice Vicenza-Feltre. Tisti čas je Benečija še spadala pod Avstrijo, torej je bil Sarto rojen kot Avstrijec. Stariši so mu bili revni ter priprostega kmečkega rodu. Oče je ob enem opravljal službo občinskega sluga. Jožef je bil njih prvi otrok. Za njim je prišlo še šest sestrâ in eden brat. Sestre so tri omožene, tri pa neomožene pri njem. Brat je vinski trgovec v Mantovi. Oče je umrl pred 20. leti, mati pred 10. leti.

Ko je dovršil domačo šolo, pripravil ga je župnik Tit Tusarni na gimnazij v Castelfranco. Ker pa ni stanoval v tem mestu, moral je vsaki dan hoditi peš iz rojstnega kraja nad eno uro daleč v šolo. Učil se je izvrstno, obnašal zgledno. — Zato mu je škof iz Treviso, Farina, preskrbel brezplačen prostor v semenišču v Padovi, koder je dokončal bogoslovne nauke z odličnim uspehom ter bil v mašnika posvečen l. 1858.

Nastavljen je bil nekaj časa pri glavni cerkvi v Castelfranco. Škof ga je hotel imeti za profesorja v bogoslovnici, a Sarto je bil veliko bolj vnet za dušno pastirstvo. Niti dve leti ni ostal tukaj. Mlad še je postal župnik v Tombolo, čez sedem let (l. 1867) pa župnik v Salzano. Tu je enkrat dejal med pridigo: „Jaz hočem vsem vse postati.“ In izpolnil je svojo besedo. Sam je živel jako skromno, a drugim je delil dobrote in često zabredel v dolgove. Enkrat je moral prodati svojega konja, da je mogel poplačati dolgove, ki jih je bil prevzel za reveže. Tudi k zastavnici v mestu Treviso se je često zatekel iskat pomoči.

Škof v Treviso je spoznal nadarjenost in čudovito delavnost vaškega župnika ter sprevidel, da je tu premalo polja njegovemu duhu. V priznanje njegovih zaslug ga je leta 1875 imenoval za kanonika pri svoji stolnici, koder je kmalu dosegel prvo čast med kanoniki. Bil je tudi škofijski kancelar, duhovni vodja bogoslovnega semenišča in sodnik pri duhovnem sodišču. Ko je umrl škof, izvolili so ga za upravitelja škofije. Tudi v Treviso je močno podpiral reveže. Sicer je bil jako odkrit nasproti duhovnikom, a vendar so ga jako ljubili. Težko je bilo duhovščini in ljudstvu, ko je moral zapustiti Treviso.

L. 1884., 10. novembra je bil namreč proglašen za škofa v Mantovi. Kardinal Parocchi, v tem mestu doma, njegov zaščitnik, ga je posvetil v škofa. Tu šele je pridnost in nadar-

jenost sedanjega papeža našla obilo prilike, pokazati se v najlepši luči in moči. Jožef Sarto si je kot škof v Mantovi zapustil najlepši spomin. Priprost in ljubezniv v svojem občevanju in obnašanju je vse za seboj potegnil. Njegova vrata niso bila nikomur zaprta, vedno je imel odprte roke za reveže. Nikakor ni trpel, da bi se sorodniki zaradi njegove visoke časti nosili čez svoj stan. Z modrimi odredbami je povzdignil duhovništvo in skrbel z izvanredno vnetostjo za njega duševno in vednostno izobrazbo. Sam je hodil v bogoslovnico mladeničem razlagat veliko delo sv. Tomaža Akv. „Summa Theologica“, sam jih je učil prave cerkvene glasbe, da bi tako iz cerkvâ izpodrinil šumečo posvetno. Leta 1888. je sklical svoje duhovnike k škofijski sinodi, katera se ni obhajala že 209 let ne.

(Konec prihodnjic.)

Gospodarske stvari.

Zavarujmo svoja posestva proti požaru!

Izmed mnogih elementarnih nesreč, katere zadenejo našo slovensko zemljo, ne povzročuje kmetijskemu stanu nobena tako pogostoma toliko škode, ter ne uniči trajno blagostanje celih naselbin in posameznih rodbin, kakor požar. Ako se ozremo po naši domovini in preračunimo, koliko škode imamo vsako leto vsled te nesreče, tedaj žalibog pridemo do rezultata, da izgubimo leto za letom po več stotisoč kron narodnega premoženja. Ni sicer mogoče s številkami natančno to označiti, ker se množina vsakoletnih požarov menja, ker je visokost škode različna ter se za vse ne izve, vendar ako naštejemo le večje požare v zadnjem času, n. pr. v Slov. Gradcu na Štajerskem, na Muti na Koroškem, v Predgradu pri Starem trgu, v Podtaboru pri Podbrezji, v Bovcu — je to dejstvo očitno.

Siromaštvo in škodo, ki jo učini večji požar za cel okraj, ne oziraje se na posamezne rodbine, katere največkrat pripravi trajno na beraško palico, nam pred očuje oklic c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 23. julija t. l. o požarih v Predgradu in Podtaboru, ki se glasi tako-le:

— „18. julija se je vnel v vasi Predgrad, občina Stari trg, politični okraj Črnomelj, grozovit požar, ki se je, pospeševan od velike suše in močnega vetra, neizmerno hitro razširil, tako, da sta v teku približno ene ure stali dve tretjini vasi v plamenu.

Požar je upepelil 67 hiš in 150 gospodarskih poslopij, vrhutega pa z malimi izjemami tudi uničil vse premičnine pogorelcev, kakor obleko, hišno opravo, živila, vinske zaloge, dozdanjo žetev, veliko glav živine, vozove, poljedelske stroje in gospodarsko orodje, da celó gotov denar. — Skupna škoda znaša približno 340.000 kron in je samo z okoli 62.000 zavarovana.

Nesrečne pogorelce, katerih gospodarski položaj je bil že sam na sebi jako neugoden in ki svoj bedni zaslužek iščejo z močno nazadujočim krošnjarstvom ali pa s težkim delom zunaj dežele, preti ta katastrofa gospodarsko popolnoma uničiti; nakazani so na dejansko zunanjo pomoč, ki se jim v njih popolnoma brezupnem položaju ne sme odrekati.

Dan po tej požarni nesreči je vas Podtabor pri Podbrezjah, okraj Kranj, zadela podobna katastrofa, ki ni bila sicer tako velikanska, vendar pa je desetim manjšim ubogim posestnikom uničila vse njih imetje ter naredila okoli 60.000 kron škode, ki je samo v najmanjšem delu z zavarovanjem pokrita.“ —

Naši gospodarji in kmetovalci še vedno zanemarijajo dolžnost, da bi svoje imetje v celoti in s pravo

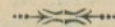
vrednostjo zavarovali proti požaru. Mnogo je kriva brezbržnost, stara navada, visoka zavarovalnina za slamo krita in lesena gospodarska poslopja, mnogo lehkorniselnost, češ, saj pri nas že toliko in toliko let ni bil večji požar, saj nam bodo dobri sosede pomagali, in slednjič največ je kriv na deželi spremenjeni položaj, da je postala nevarnost za požar v teku zadnjih desetletij večja, namesto da bi se bila zmanjšala. Glavni uzroki so, da se dandanes vže v najbolj oddaljenih vaseh rabijo izključno le žveplenke za vžiganje, do katerih ima nedorasla mladina bolj kakor v večjih krajih pristop, da, večina te mlečozobe mladeži kadi smodčice (cigarete) včasih kakor Turki, če se tako izrazimo, kar nekda ni bilo; da mladina premnogokrat brez nadzorstva na prostem, n. pr. na pašnikih v poletnem in na njivah v jesenskem času, čestokrat prav blizu hiš, ne gledé in ne zmeneč se za veter, kuri in razne suhe tvarine zažiga. Nadalje služi v vsaki še tako revni bajtici za svečavo petrolej. To svetivo je v roki pametnega in snago ljubečega človeka velika dobrota, za zanikrnega gospodarja, nemarnega posla in nenadzirano mladino je ono nevarno. V taki neočejeni svetilki se rado vname, le težko je pa goreči petrolej pogasiti in s tem nevarnost odvrniti. Nevarnost poveča množče se prebivalstvo po vaseh in večja množina kmetijskih pridelkov, pomanjkanje zadostne vode, naraščanje vetrov in ž njim v zvezi zmanjševanje gozdov in sadnega drevja okrog hiš, manjša požrtvovalnost soobčanov pri nastalem požaru, nezadostne gasilne priprave, naraščajoče prosjačenje rokodelskih pomočnikov, beračev in vagabundov, maščevalna strast, ki v trenutku jeze, sovraštva, obupa ne pomisli, da s takim hudodelstvom stavi življenje in premoženje premnogih družih nedolžnih ljudij v nevarnost, nezadostne varnostne priprave (ker se ne izpelejo dimniki, ne stavljajo strelovodi itd.) in slednjič nepaznost.

V večjih trgih in mestih se pa bolj in bolj zmanjšujejo nevarnosti požara, največ imajo svoj izvor v večji izobrazbi prebivalstva, v izkušnji, kako težavno si je zgubljeno premoženje pridobiti, primeroma nižja zavarovalnina, gasilna društva itd.

Vzpričo teh razmer postaja dandanes bolj kakor kdaj popred dolžnost vseh slojev in stanov prebivalstva na deželi, da s podukom in vzgledi spodbujajo naše posestnike k zavarovanju proti požaru, da županje, duhovniki, učitelji, vzgledni gospodarji in stariši delujejo na to, da naša mladina ne kadi sploh, še posebno pa ne v gospodarskih poslopih, da pazi na petrolejeve svetilke, jih čisti in ne pusti nenadzirane goreti ter da vsakoletne navade kurjenje ognjev na planem po mogočnosti zabranjujejo. V tej zadevi bi lahko veliko koristnega storila žandarmerija, ako bi pazila na take slučaje in jih v strogo kaznovanje pristojnim oblastim javila. Največja dobrota pa bi bila za prebivalstvo na deželi, če bi se uvedlo oblatorično zavarovanje posestev proti požaru. Po izkazu za l. 1899 so razna zavarovalna društva, ki delujejo na Kranjskem na 2% dokladi v korist gasilnih društev izplačale deželnemu odboru svoto 14.576 K 70 h. Ako to svoto s 50 pomnožimo, tedaj dobimo 728.835 kron, torej to svoto, v kateri pa niso še vštete razne pristojbine, vplačali so naši zavarovanci

v teku samo enega leta zavarovalnicam za zavarovanje proti požarom. Lahko trdimo, da vplačajo zavarovanci samo na Kranjskem na leto poprečno en milijon kron zavarovalnine. Vsak pač lahko izračuni, koliko to v nekaterih letih znaša in kdor se za javne razmere briga, vé v primeri, koliko malo izplačujejo zavarovalnine razna društva, kolike ogromne svote tedaj gredó vsako leto iz dežele, katere se ne povrnejo več. Če se pri tem upošteva, da imajo zavarovalnice v največji meri le najbolj premožne posestnike zavarovane, ki imajo navadno solidno zidana poslopja, kjer je nevarnost ognja manjša, in ako tudi požar uniči poslopja, s tem njega posestnik ni še prišel na beraško palico, ampak si v teku let zopet opomore, med tem, ko ostajajo le najrevnejši sloji prebivalstva, ki imajo slaba, lesena, majhna poslopja, ki pa je edina njih last in katera je dostikrat še zadolžena, in ako jim požar še to uniči, so popolnoma berači in si ne opomorejo nikdar več, tedaj je umevno, da vsak požar ravno med najrevnejšimi napravi še največjo škodo. Deželno oblatorično zavarovanje prav izvedeno, spretno vodeno, imelo bi za vse sloje prebivalstva veliko koristij. Največ bi koristilo pa malim, revnim posestnikom, katere bi čuvalo pred popolnoma in zadnjo zgubo svojega imetja. Davek, ki si ga vsak posestnik prostovoljno naloži z zavarovanjem proti požaru, ta davek plačeval bi premožen kakor reven posestnik rajši, če bi videl, da ostaja denar v deželi in bi se morebitne prebitke porabljal v občne koristne deželne potrebščine; množina požarov in visokost škode ostala bi enaka in bi se prej ko ne še znižala, naši revnejši sloji prebivalstva obvarovani pa bi bili največje bēde, dežela bi imela nove dohodke in bi tudi indirektno mnogo pridobila. Njej ne more biti vse eno, ako ima preveč popolnoma obubožanega prebivalstva, saj to daje javnim oblastvom navadno največ opravila, sitnostij in povzročuje nepotrebnih velikih stroškov.

Vsakoletne nesreče in škode po požarih naj nam bodo v svarilno bodrilo, da se sami zavarujemo proti požarom, da delujemo pri naših sosedi in v svojem okolišu neprestano na občno zavarovanje vseh posestnikov, da pazimo na mladino, na zanikrne gospodarje in posle, da se po njih ne zanese nesreča, da delujemo na oblatorično zavarovanje in prigovarjamo tudi najrevnejše posestnike, da zavarujejo svoje imetje! — Viribus unitis!

Politični pregled.

Nemški cesar pride v kratkem na Dunaj obiskat našega cesarja. Ta mož strašno rad potuje in se kaže po svetu.

V teh dneh obhaja se po mnogih krajih naše države, zlasti na Slovenskem, petindvajsetletnica vojske v Bosni. Slavni dnevi so bili to za naše vojake, med katerimi so se zlasti kranjski fantje močno odlikovali. Marsikdo se tudi brez tega opomina spominja prav živo onih vročih dnij: mu je že kaj ostalo v kosteh ali udih iz Bosne. Želeti je le, da bi velike žrtve denarja in krvi, ki jih je Avstrija žrtvovala za osvobojenje Bosne, donesli v resnici kaj sadu celi Avstriji in Bosni sami. Žal, da Ogri vedno bolj stezajo po Bosni svoje lačne vratove in izpodrivajo avstrijski vpliv in slovanski živelj.

Na Ogrskem so te dni v zbornici in zunaj nje prali močno umazano perilo. Na vrsti so bile preiskave radi zadnjič omenjenih podkupovanj. Zapletene so bile v te čedne zgodbe visoke osebe. Reški guverner je že moral iti, in komaj novi ministerski predsednik Khuen-Hedervary sam se je spodtaknil in padel. Onin vsi drugi ogrski ministri so postali „stari“ ministri. Sedaj imajo obilo dela, da dobe novih. No, lepi taki voditelji naroda in državniki, ki si umažejo roke.

Na Nemškem so pri zadnjih volitvah prišle na površje ljudske stranke: katoliška in socialno-demokratska. Nemška vlada se obeh enako boji. Katoličanov radi vere, demokratov radi njih prekucijskih nazorov. Zato pa hočejo skrčiti in omejiti volivno pravico. Lepa ta: napredna Nemčija jemlje volivno pravico, ko se drugod povsod čedalje glasneje zahteva: razširite volivno pravico.

Macedonija je vsa v upor. 2. avgusta je bruhnila vstaja. Začela se je najlepša domača vojska, ki je pri znani krvoločnosti ne samo od strani Turkov, ampak tudi drugih balkanskih rodov vedno jako krvava. Natančnejih poročil še ni. — V Monastiru je nek turški policaj ustrelil ruskega konzula na cesti. Rusija se je hudo zagrozila, da hoče zadoščenja, sicer bo vojska.

Combes, znani francoski ministerski predsednik, slabopoznan kot čez vse svobodomiselni zatiravec redovnikov in samostanov, je bil v Marselji pri shodu učiteljev. Na cesti je nek laški delavec (drugi trdijo, da sta bila dva) nanj streljal, a ga ni zadel.

Tam daleč v vzhodni Aziji sta si prišli Rusija in Japonska nekaj navskriž. Rusija se zares napravlja na vojsko.

Domače vesti.

(Osebna vest.) Deželnovladni tajnik gospod Karol Ekel v Novem mestu je pridelen okraj. glavarstvu v Kočevju in okr. komisar dr. Frid. Vilj. Mathias pride iz Kočevja v Novo mesto.

(Iz ljublj. škofije.) Naučno ministerstvo je odobrilo sistemiziranje tretjega mesta duhovnega pomočnika v Škocijanu na Dolenjskem, katerega dotacija bo vzeta iz sredstev Metelkove ustanove.

(Zlata maša v Novem mestu.) Obhajal jo je pretečeno nedeljo dne 9. t. m. prečastiti gospod kanonik Frančišek Povše. Posvečen leta 1853 je nastopil prvo kaplansko službo v Borovnici, kjer je bilo o tistem času veliko tujih delavcev sosebno Italijanov pri železnici. Kaplanaril je dalje na Vačah, v Radečah in Polhovem gradu. Od tod je šel leta 1861 za lokalista na Črni Vrh, in deloval na tem samotnem kraju 14 let. Leta 1875 se je preselil kot župnik na Ježico in z Ježice leta 1893 v Novo mesto kot kanonik pri tukajšnjem kolegijatnem kapitelju. Skromnemu in ponižnemu a vedno prijaznemu gospodu jubilaru je ljudstvo zaradi njegovega dasi tihega pa v ljubezni Gospodovi vedno gorečega delovanja za čast božjo in izveličanje vernih povsod ohranilo hvaležen spomin in spoštovanje, katero uživa tudi na svojem sedanjem častnem mestu, kakor se je pokazalo očitno o priliki zlate maše. — Namenil je bil, jo obhajati na tistem, a vsled želje milostljivega g. prošta dr. Elberta jo je opravil slovesno ob azistenci domačih preč. gg. tovarišev, zastopnika stolnega kapitlja ljubljanskega, preč. gosp. vojaškega župnika msgr. Ant. Jakliča, sosednjih župnikov ter zastopnikov samostanov čč. oo. frančiškanov in usmiljenih bratov. Ker se je v nedeljo ob enem obhajalo tudi zahvalno opravilo za srečno izvolitev novega papeža, je mil. g. prošt v izvrstnem vnetem govoru prav lepo in srečno združil in razložil pomen obojne slavnosti; znani umetnik in orglavec v kapiteljski cerkvi g. Hladnik pa je za to priliko komponiral nov „Te Deum“. — Po cerkvenem opravilu je zbral g. prošt v svojih gostoljubnih

prostorih domače gospode in povabljene goste in nekatere bližnje sorodnike zlatomašnikov k prijateljskemu obedu. Počastil je jubilara tudi župan novomeški g. pl. Sladovič v imenu mesta s svojo navzočnostjo. Koliko spoštovanja uživa jubilar, pričajo mnogoštevilne brzojavne in pismene čestitke, ki so mu došle iz bližnjih in daljnih krajev, sosebno pa tudi od odlične gospode novomeške. — Vse se je strinjalo s srčnimi željami in voščili, naj ljubi Bog dá jubilaru doživeti tudi še biserni venec, preden mu angeli božji spletejo nebeško krono! — Tako je poročal „Slovenec“. Le nekaj malega pristavimo: „Glej, tako bo oblagodarjen, kdor se boji Gospoda“, je bilo brati na napisu nad kapiteljskimi vrati. Svetnega plačila, kakor je sploh v navadi, g. zlatomašnik-kanonik za zvesto delo svoje ni prejel in ga tudi ni iskal. Le častitljiva starost in splošne zahvale polno spoštovanje ožjih sorojakov in tovarišev mu je svetno plačilo. „Zlato krono si postavil na njegovo glavo“, tako je vse to povzel napis na cerkvenih vratih ter kot želja kazal na večno, neminljivo plačilo, katero mu gotovo ne uide, katera naša najiskrenejša želja naj se spolni po preteku še mnogih srečnih, veselih let.

(Veliki romarski shod na Zaplazu) se bo letos, kakor običajno, vršil v petek po Velikem Šmarnu dne 21. avg. Ob 6. uri zvečer je pridiga z litanijami. — Spovednikov bo dovolj.

(† Umrl je) 6. t. m. v Kandiji po daljšem bolehanju pravnik ter c. in kr. poročnik v r. gospod Franc Sešek in bil dne 7. pokopan na novomeškem pokopališču.

(V bolnišnico Usm. bratov v Kandiji pri Novem mestu) se je sprejelo meseca julija 127 bolnikov, koncem junija jih je ostalo 64, skupaj 191. Od teh se jih je ozdravilo 77, zboljšalo 17, neozdravljenih je bilo 4. Umrla sta 2 in sicer: 1 vsled zoženja požiralnika (že umirajoč priveden), 1 vsled pretresa možganov. V oskrbovanji ostalo jih je 91. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom preteklega meseca 2352.

(Mestna hranilnica v Novem mestu). V mesecu juliju 1903 je 291 strank vložilo 156.844 K 81 h, 234 strank vzdignilo 70.280 K 94 h, torej več vložilo 86.563 K 87 h, 9 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 28.900 K — h, 95 menic se je eskomptovalo za 35.640 K — h. Stanje vlog 2.345.605 K 92 h. Denarni promet 481.538 K 14 h. Vseh strank bilo je 900.

(Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico), registr. zadruga z neomejeno zavezo imela je meseca julija 1903 prometa K 128.357.71. Vložilo je 79 strank K 19.346.23, dvignilo 41 strank K 6.157.70. Posojil je bilo danih 60 strankam K 22.764.—, a vrnjenih je bilo od 112 strank K 29.586.38. — Zadrughnih deležev se je izplačalo K 24.752.20.

(Ponesrečil) je opravnik kmetijske šole na Grmu g. Peter Vrisk. V nedeljo 9. t. m. popoldne je bil po službenih opravkih v Prečini. Ogledal si je pri tej priliki tudi župnikov hlev, kjer ga je pa župnikov konj tako nesrečno udaril v trebuh, da je moral ubogi mož vsled prizadetih ran v torek zjutraj v bolnišnici umreti. Rajnki Vrisk je služil mnogo let na šoli na Slapu in na Grmu in se odlikoval ves čas s svojo zvestobo in izredno delavnostjo. Ker je bil tudi sicer jako sposoben in izkušen mož, ga bo šola gotovo težko pogrešala. Več let je služil pokojni za opravnika na Struški grajščini pri gospej pl. Fichtenau, kjer je bil istotako čislán vsled svojih dobrih lastnosti in svoje neutrudljivosti. Pokojnik zapušča udovo in pet nedoraslih in neprekrbljenih otrok. Uboga rod-bina, ki je prišla tako naglo in na tako žalosten način ob svojega skrbnega očeta!

(Grozna smrt.) Dne 4. t. m. zjutraj sta v prazen voz vprežena vola pripeljala domov v Malo Lahinjo pri Dragatušu mrtvega gospodarja Jan. Bukovca z glavo navzdol pred desnim prednim kolesom. Leva noga mu je bila zapletena v zgornji del voza. Vinjeni Bukovec je bržkone že kmalu zvečer padel z voza in obvisel ter se je glava tako dolgo drsala ob tla in kolo, da je umrl.

(Iz Novega mesta.) Petdesetletnico službovanja pri uniformovani meščanski gardi v Novem mestu so obhajali dne 19. julija t. l. gg.: Anton Vertačič, stotnik, in brata Janez in Miha Jazbec, narednika te garde. — Ob 1/28. uri zjutraj

bila je stotnija s zastavo pri sv. maši v kapiteljski cerkvi in popoldne ob treh je odkorakala skupno z godbo na Hrib k Mrvarju, kjer je poveljnik g. nadporočnik Kopač v kratkem nagovoru oba narednika-jubilanta v imenu garde prisrčno pozdravil. — Žal, da se gospod stotnik Vertačič te lepe slavnosti zaradi bolezni osebno ni mogel udeležiti. — Nato je jelo prihajati občinstvo iz Novega mesta in okolice in z mirno vestjo se sme trditi, da se je nabralo tam ljudi iz vseh slojev najmanj okoli 1500, kar je jasen dokaz, da je naša meščanska garda iz mej vseh tukajšnjih društev itd. še najbolj priljubljena korporacija. — Tudi dolensko pevsko društvo, katero je ob enem izletelo k Mrvarju, je izborno rešilo svojo nalogo, peli so se možki zbori prav precizno, za kar je isto želo od občinstva burno pohvalo. — Povsem se je razvila tam splošna ljudska veselica in res smejo vsi trije jublanti na vspehu te lepe slavnosti ponosni biti, našo meščansko gardo pa pozivljamo, da nam v tem poletju vsaj še enkrat nudi priliko za izlet v okolico.

(Razglas o sprejemu gojenk v gospodinjsko šolo) c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. — Meseca oktobra se otvori šesti tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem posloju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani. — Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično v kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istotako vežbajo v gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino. Gojenke, ki se želé učiti nemškega jezika, dobé v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti priyadajo nemškemu jeziku. Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 28 K., ali za ves tečaj 336 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednjo obleko s seboj: dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi preskrbé v zavodu proti plačilu; če ima katera več obleke, jo sme prinesiti s seboj). — Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjsko šolo, morajo: 1. dovršiti že 16. leto; le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih, se more dovoliti sprejem mlajših učenk; 2. znati čitati, pisati in računati; 3. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 4. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške; 5. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim naložé, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. — Prošnje za sprejem, katerim je treba priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 15. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. — V prvi vrsti se v gospodinjsko šolo sprejemajo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prosilke iz drugih dežel.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske,
v Ljubljani, dne 15. junija 1903.

(Za III. zasedanje porotnih obravnav), katere se bodo pričele 31. avgusta t. l. pri tukajšnjem okrožnem sodišču izžrebani so glavnim porotnikom naslednji gospodje: Ruper Jan., pos. in trg. v Sv. Križu; Grebenc Fran., pos. in trg. v Vel. Lašičah; Dolinar Fran., posest. in gostiln. v Vel. Dolini; Tausers Mih., pos. in trg. na Hribu; Brear Jos., pos. v Kamnju; Samida Janez, pos. v Malem Riglju; Andolšek Anton, pos. v Boštanju; Starina Jos., pos. v Leskovcu; Brvar Ant., pos. v Svibnem; Zupančič Fran., pos. v Rakovniku; Karlovšek Jan., pos. in trg. v Šmarjeti; Šular Al., pos. na Mirni; Pungračič Jos., pos. in mlinar v Stritu; Radelj Al., pos. v Dol. Ponikvah; Šular Ant., pos. na Mirni; Laurinšek Fran., pos. in gostiln. v Leskovcu; Colarič Martin, pos. v Sv. Križu; Jonke Pet., pos. v Mozlu; Kajfež Andr., pos. in trg. v Banjaloki; Petschauer Jan. ml., trg. v Poljanicah; Zhuher Paul, pl. Okrog v Soteski;

Virant Jos., pos. v Vel. Lašičah; Stermec Jan., pos. v Bukovici; Skufca Jan., pos. v Dragi; Jakovac Jak., trg. v Petrinjah; Wutscher Aleks., pos. v Dol. Brezovici; Tschinkel Fr., trg. v Kočevji; Cetinski Ant., trg. v Novem selu; Wuchse Jan., pos. in mesar v Koprivniku; Tomšič Eman., pos. in gostiln. v Trebnjem; Sigmund Josip, pos. in gostiln. v Tiefenthalu; Jaklitsch Juraj, pos. in gostiln. v Črnomlju; Repovš Jan., pos. in trg. na Dvoru; Erjavec Jan., pos. v Križki vasi; Fabjan Jos., pos. in gostila. v Lašičah; Šmalc Jan., pos. na Mirni. — Nadomestnim porotnikom naslednji gospodje: Kastelic Janez, pos. in kovač v Zabji vasi; Murn Fran., sladčičar v Kandiji; ali Andr., pos. v Češči vasi; Šmola Rudolf, pos. na Grabnu; Murgelj Fran., pos. in kolar, Božič Fran., pos. in trg., Barborič Karol, pos. in trg. in Frančič Dav., pos. in klobučar iz Novega mesta, Osolnik Ant., pos. na Muhaberu.

(Te Deum laudamus.) Za mešan zbor s spremljavo orgelj ali orkestra zložil in visokočast. g. kanoniku Fr. Povše o priliki zlate maše poklonil Ign. Hladnik. Op. 47. Cena 1 K. Tisk Blaznikov v Ljubljani. — G. skladatelj je temu delu za motiv vzel koralni „Te Deum“. Gotovo lepo, a tudi težko delo. In ni pretirana hvala, če rečemo, da je stavljeno si nalogo rešil prav dobro. Cela skladba ima bolj resen značaj kakor sicer Hladnikove skladbe. Invokacije od „Te gloriosus Apostolorum chorus“ do „Tu ad liberandam suscepturus hominem“ (v tisku je pomotoma „hominum“) je po tri in tri napravil v recitativu. Menjavanje mešanega in moškega zbora napravi prav ugoden utis. Lep je in prav ugaja „Te ergo quaesumus“, a prekrasen je sklep „In te Domine speravi“. Da pride ta z veliko marljivostjo sestavljena skladba do veljave, treba pač močnega in izurjenega zbora. G. Hladnik pa je s tem delom zopet pokazal veliko spretnost v interpretiranju strogo umetnih cerkvenih skladb, kakor je sicer priljubljen mojster v narodno-cerkvenih pesmih.

(Našim cenjenim naročnikom) priložili smo danes cenik naše tiskarne, knjigarne in knjigoveznice, katerega uljudno priporočamo v blagovoljni pregled in vporabo pri različnih naročilih od našega podjetja v Novem mestu.

Umrli so:

31. julija: Turk Neža, samska dninarica, Jolet, naduha, št. 213.

Loterijske številke.

GRADEC,	1. avgusta	52	58	65	53	64.
TRST,	8. „	84	67	46	7	49.

ZAHVALA.

Ob priliki moje zlate maše mi je došlo iz raznih krajev in zlasti iz mesta toliko prijaznih in prisrčnih voščil, da se dosedaj še nisem mogel zahvaliti vsakemu posebej. Zato izrekam na tem mestu vsem in posameznim: Bog plačaj, Bog živi!

Fr. Povše, kanonik.

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82. prešičevi jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave, boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr., ogrske 1 gld. 80 kr. kilo, velka klobasa ena 20 kr. — Pošilja le dobro, pošteno blago od 5 klg. naprej proti povzetju.

(188—1)

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Učenece se takoj sprejme, kateri ima veselje do pekovske obrti ter naj bode 15—16 let star. — Kje, pove upravništvo „Dol. Novic“. (277—19)

Vino,

izvrstno, domačega pridelka je na prodaj v grajščini Bajnof p. Rudolfovem

(157—3) **po najnižji ceni.**

Otvorjenje kleparske obrti!

Slavnemu občinstvu in častiti duhovščini dovoljujem si uljudno naznanjati, da izdelujem vsa v to stroko spadajoča ornamentna, stavbena in galanterijska dela, ornamentna okna za strehe s kinčem, strešne špice in gezimse po najnovšem modelu, po naročenih načrtih; tudi modeliram sam in delam škece. Uzorci na razpolago.

Pokrivam in prekrivam pločaste (plehaste) strehe na cerkvah, hišah ali vilah, kakor tudi stolpe (turne); iste tudi barvam, popravljam in napravljam strelovode itd. Izdelovanje raznovrstnih žlebov in cevi za pod kap ali nad kap (Hängriemen und Saumriemen) in snegolove (Schneefänger).

Nadalje izdelujem prav lično galanterijsko blago iz raznih kovin, napravljam bane za kopanje vsake vrste, kotle za štedilnike (Sparherd) bakrene ali belega ploča. Vse kuhinjske in kletarske oprave itd. Pocinjanje bakrene posode, popraviljanje žganjarskih kotlov in druge stvari.

Sprejemam vsakovrstna popravila proti primerni ceni.

(185—1)

Za mnogobrojna naročila se uljudno priporoča

Dobro in trpežno delo!

Točno izdelovanje!

Primerne cene!

Ivan Petrič,

ornamentni, stavbeni in galanterijski klepar,
Rudolfovo, (Kranjsko), Ljubljanska cesta št. 236,
(v nekdanji Polakovi hiši nasproti drevoredu.)

Brockhauser

Konversations-Lexikon, 16 zvezkov, od l. 1894, dobro ohranjen, je na prodaj za 90 kron; — in

Österreichisch-ung. Monarchie in Wort und Bild

20 zvezkov, za 120 kron, torej vse pod polovico prvotne cene. Kje, pové uredništvo „Dol. Novic“.

(179—1)

Hiša

z vsemi gospodarskimi poslopji v Kočevju pri Črnomlju št. 2, zidana, ležeča ob okrajni cesti, obstoječa iz treh sob, kuhinje, jedilne shrambe, s kletjo pod hišo — je iz proste roke

na prodaj.

Pripravna je tudi za trgovino ali krčmo. Proda se tudi celo posestvo, obstoječe iz njiv in gozda, posamezno ali skupno. Ker sta prodajalca že stara, proda se to posestvo tudi tako, da se taista v oskrbo prevzameta. — Natančneje se poizvé pri posestniku

Martin Klobučar,

(182—1)

v Kočevju pri Črnomlju št. 2.

Naznanilo in priporočilo.

P. n.

Za dosedaj mi v veliki meri izkazano zaupanje se pri-srčno zahvaljujoč, naznanjam ob jednom vsem častitim od-jemalcem, da ne potujem več za Brača Wortman v Sušak, temveč za domačo tvrdo

I. Richar,

lastna žganjekuha in tvornica likverjev

v Zgornji Šiški pri Ljubljani, — ter prosim, da mi dosedanjo naklonjenost tudi v prihodnje ohraniti blagovolite.

Podpirajte domačina, ter zagotavljam najboljše postrežbe z dobro, pristno robo.

Z velespoštovanjem

(181)

IGNACIJ GAUSER ml.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da bodem od 15. avgusta naprej peč kuril tudi za

domači kruh.

Vsajalo se boče ob polu deveti uri dopoldne. Tudi bodem kruh na vago prodajal.

Spoštovanjem se priporočujem

(187—1)

Janez Mehora,
pekovski mojster v Rudolfovem.

PREKLIC.

Podpisani Jože Gerbec, mesar in posestnik v Metliki, prekličem vse, kar sem o mesariji in gostilnici gospoda Jožefa Windischerja v Kandiji pri Novem mestu žaljivega govoril.

Izjavljam, da je ta govorica popolnoma neosnovana in neutemeljena, in obžalujem, da sem g. Windischerju nepremišljeno dober glas kratil.

V METLIKI, dne 8. avgusta 1903.

(178)

Jože Gerbec.

Žagar!

Za dva jarma svoje ob Kolpi stoječe žage z veliko vodno močjo, na kateri režem noč in dan, potrebujem dobrega žagarja. Isti bi moral imeti dva spretna pomočnika, žagarja. Delo je trajno. Pogoji ugodni. Nastop s 1. septembrom t. l.

Ivan Šutej,

(186—1)

Zapeč (pošta Stari trg pri Kočevju).

V bližini Novega mesta je na prodaj
lepo posestvo z gostilno

in velikim vrtom ter z vsem gospodarskim poslopjem. Natančneje pri upravnistvu „Dol. Novic“.

(180—1)

Kmetijska šola na Grmu ima na
prodaj **šest** lepih

čistokrvnih

(183—1)

murbodenskih telic

v starosti od 1 do 1 in pol leta.

Zahtevajte pri nakupu

Varstvena znamka.

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

(168-2)

Dobiva se povsod!

Kmetijska šola na Grmu naznanja žalostno vest, da je njen dolgoletni uslužbenec, gospod

Peter Vrisk

opravnik kranjske kmetijske šole na Grmu

po kratki in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 40. let, danes v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb pokojnika boče v četrtek dne 13. t. m. ob 3. popoldne od mrtvašnice usmiljenih bratov v Kandiji na šmihelsko pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župnijski cerkvi v Šmihelu.

Blagi pokojnik bodi priporočen v prijazen spomin in pobožno molitev.

Na GRMU, dne 11. avgusta 1903.

Zahvala.

Vsem, ki so na en ali drug način izrazili svoje sočutje in spremili blagega pokojnika k zadnjemu počitku, izreka iskreno zahvalo

Kmetijska šola na Grmu.

Hiša na prodaj.

Proda se iz proste roke hiša št. 224. v Rudolfovem pod ugodnim pogojem. — Več pové slavno uredništvo „Dolenjskih Novic“.

(166-2)

Pozor!

(14-15)

Kupujem ženske lase, odrezane, izpadle in zmešane. Plačam po najvišji ceni.

Izposojujem tudi vlasulje (Baroke) po nizki ceni.

Ivan Svetec, brivec (Glavni trg, nasproti mestne hiše.)

Kovačnica v Novem mestu,

ki leži zraven glavne in stare ceste na prav dobrem prostoru ter ima vedno veliko dela posebno s kovanjem kônj,

se odda v najem

s 23. oktobrom ali s 1. novembrom 1903. Zraven prostorne kovačnice se odda tudi v najem stanovanje in nekoliko vrta ali njive. — Natančneje se izve pri lastniku, hišna šte. 243 v Novem mestu.

(173-2)

„Na Kamnu“ v Kandiji

oddá se s 1. oktobrom t. l. pritlično stanovanje, obstoječe iz treh sob, z lepo kuhinjo in dvema shrambama. Vodovod v hiši. Natančne pogoje pri lastniku.

Istotam se oddaja na dan nekoliko litrov mleka.

(167-2)

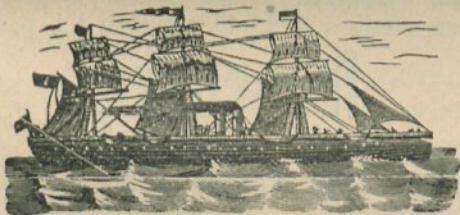
Franc Šuklje.

Za

koncesijo

v Avstriji

vano

francosko prekmorsko družbo

„Compagnie generale Transatlantique“

Edina direktna in najkrajša črta

poštних brzoparnikov, ki prevažajo zanesljivo, brez prelaganja, samo 6 dni

iz Havra v Newyork.

Iz Ljubljane se odpotuje vsak ponedeljek.

Za vožnje tu- in inozemskih železnic, za navažna in okrožna potovanja in prireditve romarskih vlakov,

daje pojasnila in veljavne vozne liste

edina. oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6

blizu znane gostilne „pri Figabirtu“. (300-19)

Nekaj stotin vedrov vina
raznih let je na prodaj

v kleti gospoda Franc pl. Langer-ja v Bršljinu pri Rudolfovem.

Stolpne ure

kakor tudi manjše za šolske, bolniške in druge zavode ter večje delavnice, izvršujem najsolidneje in najvestneje dobro in točno ideoče po najnižji ceni. Ure mojega izdelka prenesó lahko najhujši mraz.

Priporočam se preč, duhovščini in slav. občinstvu v blagohotna naročila

in bilježim z odličnim spoštovanjem

Ivan Brunskole,

Vrčiče št. 18, p. Semič, Belokrajina.

Spričevalo.

S tem pisanjem naznanjam slovenskim župnikom posebno v novem svetu Zedinjenih držav v Ameriki, ki bi morda nameravali si oskrbeti za svoje cerkve stolpne ure, da je Jan. Brunskole iz Vrčič, pošta Semič Kranjsko, Austria Europa, izvrsten urar. Naredil nam je lansko leto turnsko uro, ki je celo zimo dobro šla in je ni ustavil najhujši mraz. Vsi meščani tu na Ely Minn. smo ž njo zadovoljni. Stala nas je na pol ceneje, kakor bi jo mogli dobiti tu. Dobro delo hvali svojega mojstra.

Ely, Minn. U. St. America, 2. maja 1903.

(177-1)

Msgr. Jos. F. Buh, župnik in vic. gen.

Stanje vlog 31. dec. 1902:
čez 9 milijonov kron.

Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje:

Preje: Gradišče št. 1,

Denarni promet v l. 1902:
čez 32 milijonov kron.

LJUDSKA POSOJILNICA

sedaj: KONGRESNI TRG št. 2, I. nadstropje

sprejema hranilne vloge vsak delavnik
od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan
ter jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ %

brez kakega odbitka, tako, da sprejme
vložnik od vsacih vloženih 100 K čistih
4 K 50 h na leto.

Stanje vlog 31. decembra 1902: 9,501.351 K 52 h. Denarni promet v letu 1902: 32,596.882 K 65 h.
HRANILNE KNJIŽICE se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. —
Za nalaganje po pošti so poštno-hranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dné 1. januarja 1903.

Dr. Ivan Šusteršič,
predsednik.

Josip Šiška, knezoškofijski kancelar,
podpredsednik.

(136—5)

Odborniki:

Anton Belec, posestnik, podjetnik in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano. — Josip Jarc, veleposestnik v Medvodah. — Dr. Andrej Karlin, stolni kanonik v Ljubljani. — Karol Kauschegg, velepos. v Ljubljani. — Matija Kolar, župnik pri D. M. v Polju. — Ivan Kregar, načelnik okr. boln. blag. v Ljubljani. — Francišek Leskovic, zasebnik in blagajnik „Ljud. pos“. — Karol Pollak, tovarnar in pos. v Ljubljani. — Gregor Slibar, župnik na Rudniku. — Dr. Aleš Ušeničnik, profesor bogoslovja v Ljubljani.

Kmetijsko društvo v Dobrépoljah

priporoča za jesensko setev seme

zlate pšenice,

ki je prinešena iz Amerike ter se tudi v naših krajih izborna sponaša. V vsakem oziru je boljša, kakor navadna domača pšenica. Razpošilja se v vrečah po 50 klg. za 15 kron, in v vrečicah po 5 klg. za 3 krone.

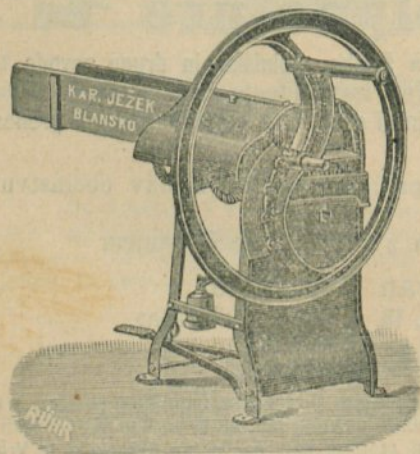
(184—1)

Slavnemu občinstvu se uljudno naznanja, da se boče začelo v Novem mestu s 15. avgustom t. l. poučevati

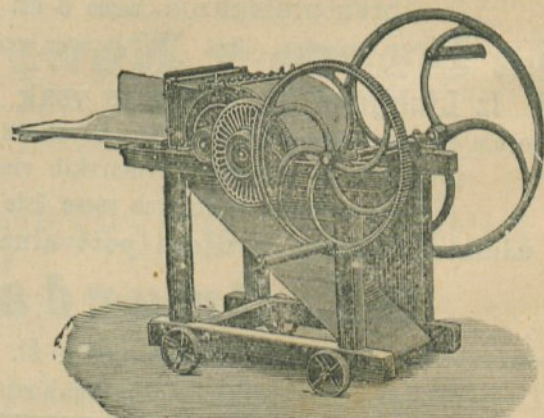
francoski, laški in nemški jezik

pod jako ugodnimi pogoji. — Natančneje se izve pri upravnistvu „Dol. Novic“.

(174—2)

Mlatilnice, gepeljne,
trijerje,
slamorenice,
preše za grozdje in
sadje, ter druge
stroje ima v zalogi po
prav nizkih cenah

ADOLF GUSTIN – Rudolfovo
trgovina z železnino in zaloga strojev.

(148—4)